



**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè  
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac  
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De crebrâ per diem mentis in Deum elevatione ex omnibus, quæ per  
sensus attinguntur, animæque potentiis se objiciunt

**Limpens, Ferdinand**

**Coloniæ Agrippinæ, 1744**

4tò. De operibus hominis malis bonis, liberis non liberis, ut sunt motus  
concupiscentiæ, quibus non præbetur consensus.

---

---

**Nutzungsbedingungen**

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54773)

100 *Pars secunda de elevatione*  
nindè sanè contrarium protestatur nobis Deus  
promittens gratiam & vires ad ea servanda  
Ezech. 36. *Spiritum meum donam in medio ve-*  
*stri, & faciam, ut in preceptis meis ambuletis,*  
*& iudicia mea custodiatis, & operemini. Qui ser-*  
*vat verbum eius [ mandata ] dicit Ep. 1. Joann-*  
*nes c. 2. verè in hoc caritas Dei perfecta est, scilicet*  
*in suo genere, & ità ut in caritate ista ma-*  
*gis semper possit proficere juxta illud Pauli ad*  
*Philipp. 3. Non, quod jam perfectus sim ( in ista*  
*caritate ) sequor autem [ conor ulterius proficere ]*  
*si quo modo comprehendam. Interim ma-*  
*net semper differentia inter viatorem & com-*  
*prehensorem.*

419.

*De operibus hominis malis bonis, liberis non liberis,*  
*ut sunt motus concupiscentia, quibus*  
*non præbetur consensus.*

**C**alvinus dicit omnia opera nostra peccata  
esse, sed patet id falsum esse ex textibus  
Script. jam citatis, vi quorum nobis Deus præ-  
cipit bona opera, & mala sive peccata prohibet.  
Patet etiam ex ratione, nam si omnia opera no-  
stra sunt peccata, ergo idem est pauperi omnia  
furto surripere, & eleëmofinam dare, nisi quòd  
fortè unum altero majus peccatum sit. Pejus  
est, quòd Hæretici velint omnia peccatum mor-  
tale esse, quod uni Deus imputet non alteri, ci-  
tantes per se vers. 1. & 2dum Psalmi 31. *Beati*

*quorum*

quorum remissa sunt iniquitates, & quorum tecta sunt peccata. *Beatus vir, cui non imputavit Dominus peccatum, nec est in spiritu eius dolus.* Sed primum & ultimum horum veruum satis indicat, quomodo intermedia intelligenda sint, eo ipso enim, quod peccata per verum de iis dolorem remittantur, tecta quoque sunt, hoc est deleta, ita ut amplius quoad culpam non sint. Qualia si adhuc essent, ea nullatenus tegi possent oculis Dei videntis omnia, quæ & prout sunt. *Omnia enim nuda & aperta sunt oculis eius.* Hebr. 4. v. 13. Pari modo remissum seu expunctum ex libro rationum Dei peccatum ob veram penitentiam non amplius imputatur quoad hoc, quoad quod remissum est, sicut ex tabulis ceratis oblitterantur nomina debitorum, & sic teste Hieron. *Quod tegitur, non videtur, quod non videtur, non imputatur, quod non imputatur, nec punietur, quia jam remissum est.* Quid aptius hodiernis Hæreticis potest responderi? in alio sensu ille etiam beatus est; *cui non imputavit Dominus peccatum*, sive qui nihil commisit, quod imputare ei posset Deus in peccatum. Cæterum si omnia opera peccata sunt, quomodo beatus dicitur? *in cuius spiritu non est dolus*, hoc est, vel qui sincerè cum Deo & hominibus agit, vel qui nequidem in spiritu dolum, hoc est malam cogitationem admisit. Quod aliud sit peccatum mortale, aliud veniale ex eo patet, quia non omne peccatum tollit gratiam & amicitiam cum Deo. Hinc 1. Ep. Joan. 5. dicitur omnem iniquitatem esse peccatum, non

ramen dicitur omne peccatum inducere mortem. Et Jac. 3. *In multis offendimus omnes*, v. g. dum ob subitum motum iræ vel alterius passionis non adest plenus consensus liber; vel dum materia & objectum, in quo peccamus, leve est, ut furtum rei parvæ, vel aliud quid leve contra caritatem proximi, & de hujus generis peccatis dicit Jacobus, ut jam dixi in multis nos omnes offendere, & 1. Ep. Joan. 1. *Si dixerimus quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est.* Et Prov. 24. v. 16. *Septies cadet justus & resurget, impii autem corruent in malum.* Inde Beda & alii contra Jovinian, Wiclephum, Lutherum & Calvinum probant distinctionem peccati venialis à mortali. Quòd illud cum *justitia* consistat, ex quo identidem resurgit manens NB. *justus*. Mortale autem maximè reiteratum talis sit indolis, ut *impis* à peccato mortali ita nominati ex uno in aliud corruant; vel ut August. serm. 18. de tempore loquitur: *Per consuetudinem peccandi ipsi se suis metè ruinis sepeliant.*

jam quòd concupiscentia ejusque fomes peccatum non sit, ut cum Vv. & recentioribus Hæreticis vult Calvinus, ex eo patet, quòd, si tentationi resistamus, victoriam inde & præmium habeamus, & aliàs Paulus tentatus imaginatione carnali absque ullo assensu pravæ suggestioni dato, peccasset mortaliter. At Deus contrarium omninò testatus est 2. Cor. 12. respondens Paulo ab istis impuris motibus sive stimulo Sathanæ eum colaphizante liberari ter  
cu-

cupienti : *Sufficit tibi gratia mea, virtus in infirmitate perficitur.* Et Paulus ipse agnoscit id à Deo permitti, ne à magnitudine revelationum sibi factarum extollatur, & infirmum se esse sine divina gratia agnoscat. Pulchrè advertit Aug. l. 6. c. 5. contra Pelagium in his verbis Jacob. 1. v. 14. *Unusquisque tentatur à concupiscentia sua abstractus & illectus, deinde concupiscentia, cum conceperit, parit peccatum.* In his inquam verbis : *Partum à pariente discerni, pariens enim est concupiscentia. Partus est peccatum, sed concupiscentia non parit, nisi conceperit, non concipit, nisi illexerit, hoc est ad malum perpetrandum obtinuerit voluntatis assensum.* In præcepto non concupisces, Deus non dicit : cave, ne habeas motus passiones aut imaginationes ad malum. Hoc enim pro statim hujus vitæ est impossibile, sed dicit, cave, ne immoreris, & tentationi in delectationem turpem consentias. Et hinc 1. Pet. 5. dicitur adversarium circumire ut leonem rugientem, quærentem quem devoret. *Cui NB. resistite fortes in fide.* In universum demum sciendum est, peccati nomen in S. Script. quadruplici modo accipi. 1. Pro causa & occasione peccati. Sic Deut. 9. & Os. 10. *Idola peccata nominantur.* 2. Pro pœna peccatis debita. Sic 1. Pet. 2. dicitur de Christo : *Peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum,* id est pœnam peccatis nostris debitam, & hoc duplici modo concupiscentia etiam peccatum dicitur. 3. Pro Sacrificio, quod offerebatur pro peccatis. Sic Os. 4. dicitur : *Peccata*

populi mei comedent, hoc est oblata pro peccatis, & eo modo Paulus 2. Cor. 5. vocat Christum Peccatum, dum dicit: *Eum, qui non noverat peccatum, pro nobis peccatum fecit.* 4. Denique & ut plurimum peccatum denotat culpam & iniquitatem, qua si homines semper contaminati sunt. Quomodo tot in v. & n. testamento vocantur à Deo justii? quomodo, ut bene notat Ambrosius c. 1. in Lucam sic *Deus dilexit Ecclesiam, ut exhibeat ipsam non habentem maculam aut rugam, sed ut sit sancta & immaculata.*

sto.

*De operibus bonis, præceptis & non præceptis, & supererogatoriis, ac fiducia in bonis simul operibus locanda, & non in sola fide.*

**I**Rident Calvinistæ aliique cum Lutero Hæretici, quòd fiduciam Catholici ponant in bonis suis operibus, aut jactent se facere plus pro Deo quàm teneantur, oggeruntque illud Luc. 17. debere omnes dicere, etiamsi morem gesserint jussis divinis, *Servi inutiles sumus, quòd debuimus facere, fecimus.* Sed hem! si ergo ibi velit Christus, ut dicamus fecisse nos, quòd debuimus. Ergo præcepta ejus non sunt observatu impossibilia. Quòd si jam quis Catholicus cum Phariseo illo gloriatur palam de operibus suis bonis, v. g. eleëmofynis, aliosque ideo in corde suo despiciat magis contentus exteriore bono-